HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

15 noiembrie 2012*

„Agricultură — Regulamentul (CEE) nr. 1443/82 — Articolul 3 alineatul (4) — Aplicarea regimului cotelor în sectorul zahărului — Cantitate excedentară de zahăr constatată de autoritățile unui stat membru cu ocazia unui control a posteriori efectuat la producător — Luarea în considerare a acestui excedent cu ocazia stabilirii producției definitive din anul de comercializare în care s-a constatat diferența”

În cauza C-131/11,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Finanzgericht Düsseldorf (Germania), prin decizia din 8 martie 2011, primită de Curte la 17 martie 2011, în procedura

Pfeifer & Langen KG

împotriva

Hauptzollamt Aachen,

CURTEA (Camera întâi),

compusă din domnul A. Tizzano, președinte de cameră, domnii A. Borg Barthet, M. Ilešič, M. Safjan (raportor) și doamna M. Berger, judecători,

avocat general: doamna E. Sharpston,

grefier: doamna A. Impellizzeri, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 9 februarie 2012,

luând în considerare observațiile prezentate:

— pentru Pfeifer & Langen KG, de D. Ehle și de C. M. Hagemann, Rechtsanwälte;

— pentru Hauptzollamt Aachen, de M. Lambertz și de R.-M. Gleim-Arnold, în calitate de agenți;

— pentru Comisia Europeană, de P. Rossi și de B. Schima, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 29 martie 2012,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: germana.

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 3 alineatul (4) din Regulamentul (CEE) nr. 1443/82 al Comisiei din 8 iunie 1982 de stabilire a normelor de aplicare a regimului cotelor în sectorul zahărului (JO L 158, p. 17), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 392/94 al Comisiei din 23 februarie 1994 (JO L 53, p. 7, denumit în continuare „Regulamentul nr. 1443/82”).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Pfeifer & Langen KG (denumită în continuare „Pfeifer & Langen”), pe de o parte, și Hauptzollamt Aachen, pe de altă parte, având ca obiect o cantitate excedentară de zahăr constatată de autoritățile germane cu ocazia unui control *a posteriori* efectuat la producător, precum și anul de comercializare căruia trebuie să i se atribuie acest excedent.

Cadrul juridic

3 Regulamentul (CEE) nr. 1785/81 al Consiliului din 30 iunie 1981 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului (JO L 177, p. 4), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1148/98 al Comisiei din 2 iunie 1998 (JO L 159, p. 38, denumit în continuare „regulamentul de bază”), viza menținerea, în cadrul organizării comune a piețelor în sectorul zahărului, a garanțiilor necesare în ceea ce privește încadrarea în muncă și nivelul de trai al fabricanților produselor de bază, precum fabricanții de zahăr, din cadrul Comunității Europene și asigurarea securității aprovizionării cu zahăr a tuturor consumatorilor la prețuri rezonabile, stabilizând astfel piața zahărului.

4 În acest scop, regulamentul de bază reglementa producția, importul și exportul de zahăr. Acesta prevedea în special un regim al cotelor de producție atribuite întreprinderilor, care constituia, potrivit celui de al cincisprezecelea considerent, un mijloc de a garanta producătorilor prețurile comunitare și introducerea pe piață a producției lor.

5 În cadrul acestui regim al cotelor, o cantitate de bază constituind producția națională pentru fiecare an de comercializare (respectiv de la data de 1 iulie a unui an până la data de 30 iunie a anului următor) era atribuită efectiv fiecărui stat membru. Această cantitate era repartizată, în interiorul fiecăruia dintre statele membre, în funcție de criteriile stabilite de regulamentul de bază, între întreprinderile producătoare de zahăr sub forma unor cote de producție A și B.

6 Articolul 24 alineatul (1) al doilea paragraf din regulamentul de bază prevedea:

„În sensul prezentului regulament:

(a) zahărul A [...] reprezintă orice cantitate de zahăr [...] produsă pentru un anumit an de comercializare în limita cotei A a întreprinderii în cauză;

(b) zahărul B [...] reprezintă orice cantitate de zahăr [...] produsă pentru un anumit an de comercializare și care depășește cota A fără a depăși suma cotelor A și B ale întreprinderii în cauză;

(c) zahărul C [...] reprezintă orice cantitate de zahăr [...] produsă pentru un anumit an de comercializare și care fie depășește suma cotelor A și B ale întreprinderii în cauză, fie este produsă de o întreprindere care nu beneficiază de cote”. [traducere neoficială]

7 Zahărul din cota A, care reprezenta consumul în cadrul Comunității, putea fi comercializat liber pe piața comună, iar introducerea lui pe piață era garantată prin prețul de intervenție. Zahărul din cota B putea fi de asemenea comercializat liber pe piața comună, însă fără garantare printr-un preț de intervenție, sau putea fi exportat în țările terțe cu o restituire la export. Zahărul C nu beneficia nici de regimul de sprijin financiar, nici de cel al restituirilor la export.

8 Întrucât organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului se întemeia pe un sistem de autofinanțare, costurile pentru restituirea la export erau finanțate prin cotizațiile la producție, însă pentru producția de zahăr C nu se preleva nicio cotizație. În plus, zahărul C trebuia introdus pe piață în afara Comunității în vederea vânzării pe piața mondială.

9 În această privință, articolul 26 din regulamentul de bază prevedea:

„(1) [...] zahărul C care nu este reportat în temeiul articolului 27 [...] nu poate fi introdus pe piața internă a Comunității și trebuie exportat sub forma în care se află, anterior datei de 1 ianuarie care urmează finalului anului de comercializare în cauză.

[...]

(3) Normele de aplicare a prezentului articol se adoptă potrivit procedurii prevăzute la articolul 41.

Aceste norme prevăd în special prelevarea unei sume pentru zahărul C [...] vizat la alineatul (1) a cărui exportare sub forma în care se află și în termenul prevăzut nu a fost dovedită la o dată care urmează să fie stabilită.” [traducere neoficială]

10 Articolul 27 alineatele (1) și (2) din regulamentul de bază prevedea:

„(1) Fiecare întreprindere poate decide să reporteze pentru anul de comercializare următor, din producția pentru anul în curs, întreaga producție sau o parte din producția de zahăr care depășește cota A. Această decizie este irevocabilă.

[...]

(2) Întreprinderile care adoptă decizia vizată la alineatul (1):

— comunică statului membru vizat, anterior datei de 1 februarie, cantitatea sau cantitățile de zahăr produse pe care urmează să le reporteze

— și se angajează să stocheze cantitatea sau cantitățile pe care urmează să le reporteze pentru o perioadă de douăsprezece luni consecutive, al cărei început urmează să fie determinat. Pentru această perioadă, cheltuielile de stocare se rambursează potrivit articolului 8 atât pentru zahărul C reportat, cât și pentru zahărul A și pentru zahărul B, devenite zahăr C reportat după aplicarea articolului articolul 23 alineatul (4a).

[...]” [traducere neoficială]

11 Articolul 27 alineatul (3) din regulamentul de bază prevedea:

„Normele de aplicare a prezentului articol, care pot prevedea o limită a cantităților de zahăr admise la reportare, se adoptă potrivit procedurii prevăzute la articolul 41.

Aceste norme prevăd în special prelevarea unei sume pentru cantitatea care trebuia stocată [...] și a fost introdusă pe piață în perioada de stocare prevăzută”. [traducere neoficială]

12 Articolul 28 din regulamentul de bază stabilea criteriile aplicate pentru determinarea cotizațiilor la producție, în special pentru producțiile de zahăr A și B. Aceste cotizații erau prelevate de statele membre.

13 Adoptat în temeiul articolului 26 alineatul (3) din regulamentul de bază, Regulamentul (CEE) nr. 2670/81 al Comisiei din 14 septembrie 1981 de stabilire a normelor de aplicare pentru producția peste cotă în sectorul zahărului (JO L 262, p. 14), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 158/96 al Comisiei din 30 ianuarie 1996 (JO L 24, p. 3, denumit în continuare „Regulamentul nr. 2670/81”), preciza condițiile în care exportul de zahăr C se considera efectuat.

14 Articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2670/81 avea următorul cuprins:

„Exportul vizat la articolul 26 alineatul (1) din Regulamentul [de bază] este considerat efectuat dacă:

(a) fără a aduce atingere altor dispoziții ale prezentului regulament, dovada vizată la articolul 2 se află în posesia organismului competent din statul membru de producție, indiferent care este statul membru de export al zahărului C [...];

(b) declarația de export în cauză este acceptată de statul membru exportator anterior datei de 1 ianuarie care urmează finalului anului de comercializare în cursul căruia a fost produs zahărul C [...];

(c) zahărul C [...] sau o cantitate corespunzătoare, în sensul articolului 2 alineatul (3), a părăsit teritoriul vamal al Comunității cel târziu în termen de 60 de zile de la data de 1 ianuarie vizată la litera (b);

(d) produsul a fost exportat fără restituiri sau prelevări ca zahăr alb sau ca zahăr brut nedenaturate [...].

Cu excepția cazului de forță majoră, în cazul în care ansamblul condițiilor prevăzute la primul paragraf nu sunt îndeplinite, cantitatea de zahăr C [...] în cauză este considerată introdusă pe piața internă.

În caz de forță majoră, organismul competent din statul membru pe teritoriul căruia a fost produs zahărul C [...] adoptă măsurile necesare în temeiul împrejurărilor invocate de persoana interesată.

În cazul în care zahărul C [...] este exportat de pe teritoriul altui stat membru decât cel în care a fost produs, aceste măsuri se adoptă în temeiul unui aviz, dacă este cazul, al autorităților competente ale acestui stat membru.” [traducere neoficială]

15 Articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2670/81 prevedea:

„Pentru cantitățile care, în sensul articolului 1 alineatul (1), au fost introduse pe piața internă, statul membru vizat primește pentru zahărul C, la 100 de kilograme de zahăr alb sau brut, după caz, [...] o sumă egală cu valoarea:

— taxelor la import cele mai ridicate aplicabile produsului vizat în perioada care cuprinde anul de comercializare în care zahărul C [...] în cauză a fost produs și cele șase luni care urmează acestui an,

— plus 1,21 [euro].” [traducere neoficială]

16 Articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1443/82 prevedea:

„În sensul articolelor 26-29 din Regulamentul [de bază], prin producția de zahăr se înțelege cantitatea totală, exprimată în zahăr alb, de:

(a) zahăr alb;

(b) zahăr brut;

(c) zahăr invertit;

[...]” [traducere neoficială]

17 Articolul 3 din Regulamentul nr. 1443/82 prevedea:

„(1) Statele membre stabilesc, anterior datei de 15 februarie a fiecărui an, producția de zahăr [...] [provizorie] pentru anul de comercializare în curs și pentru fiecare întreprindere situată pe teritoriul lor.

[...]

(3) Statele membre stabilesc, anterior datei de 1 octombrie a fiecărui an, pentru anul de comercializare precedent, producția definitivă de zahăr [...] obținută de fiecare întreprindere.

(4) În cazul în care, după stabilirea producției definitive pentru zahărul vizat la alineatul (3), se constată ulterior diferențe în raport cu aceasta, aceste diferențe se iau în considerare cu ocazia stabilirii producției definitive pentru anul de comercializare în care se constată diferența”. [traducere neoficială]

18 Articolul 4 din Regulamentul nr. 1443/82 prevedea:

„(1) Sub rezerva alineatelor următoare, se înțelege prin producția de zahăr [...] a unei întreprinderi, în sensul articolelor 26-29 din Regulamentul [de bază], cantitatea de zahăr [...] produsă efectiv de această întreprindere.

(2) Producția totală de zahăr pentru un an de comercializare este producția vizată la alineatul (1), la care se adaugă cantitatea de zahăr reportată pentru acel an și din care se scade cantitatea de zahăr reportată pentru anul următor.” [traducere neoficială]

19 Articolul 23 din Regulamentul nr. 1009/67/CEE al Consiliului din 18 decembrie 1967 privind organizarea comună a pieței zahărului (JO 1967, 308, p. 1) prevedea:

„(1) Statele membre stabilesc o cotă de bază fie pentru fiecare fabrică, fie pentru fiecare întreprindere producătoare de zahăr de pe teritoriul lor. Fără a aduce atingere dispozițiilor adoptate în temeiul alineatului (3) sau (4), această cotă de bază se stabilește prin aplicarea la producția anuală medie de zahăr a fabricii sau a întreprinderii pentru anii 1961/1962-1965/1966 a unui coeficient care exprimă raportul dintre cantitatea de bază a statului membru și producția anuală medie de zahăr a acestui stat pentru perioada menționată anterior.

Cantitatea de bază este:

pentru Germania, de 1.750.000 de tone de zahăr alb,

pentru Franța, de 2.400.000 de tone de zahăr alb,

pentru Italia, de 1.230.000 de tone de zahăr alb,

pentru Țările de Jos, de 550.000 de tone de zahăr alb,

pentru U.E.B.L., de 550.000 de tone de zahăr alb.

(2) În cazul în care un stat membru stabilește cotele de bază pe întreprindere, acesta ia măsurile necesare pentru a ține seama de interesele producătorilor de sfeclă de zahăr și de cele ale producătorilor de trestie de zahăr.

(3) Consiliul, statuând pe baza propunerii Comisiei potrivit procedurii de vot prevăzute la articolul 43 alineatul (2) din tratat, adoptă normele generale de aplicare a alineatului (1) și eventualele derogări de la prevederile acestuia.

(4) În cazul în care se dovedește necesară adoptarea unor norme de aplicare a prezentului articol, ele se adoptă potrivit procedurii prevăzute la articolul 40.” [traducere neoficială]

20 Regulamentul nr. 1009/67 a fost abrogat prin Regulamentul (CEE) nr. 3330/74 al Consiliului din 19 decembrie 1974 privind organizarea comună a pieței în sectorul zahărului (JO L 359, p. 1).

21 Regulamentul de bază a fost abrogat și înlocuit prin Regulamentul (CE) nr. 2038/1999 al Consiliului din 13 septembrie 1999 privind organizarea comună a pieței în sectorul zahărului (JO L 252, p. 1).

22 Regulamentul nr. 2670/81 a fost abrogat și înlocuit prin Regulamentul (CE) nr. 967/2006 al Comisiei din 29 iunie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 318/2006 al Consiliului privind producția peste cotă în sectorul zahărului (JO L 176, p. 22, Ediție specială, 03/vol. 73, p. 42).

23 Regulamentul nr. 1443/82 a fost abrogat și înlocuit prin Regulamentul (CE) nr. 314/2002 al Comisiei din 20 februarie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a regimului cotelor în sectorul zahărului (JO L 50, p. 40).

24 Ținând seama de data faptelor în discuție în cauza principală, litigiul principal este însă reglementat de regulamentul de bază, precum și de Regulamentele nr. 2670/81 și nr. 1443/82.

Litigiul principal și întrebarea preliminară

25 Din decizia de trimitere reiese că Pfeifer & Langen produce zahăr la fabricile din Elsdorf, din Euskirchen, din Appeldorn și din Lage (Germania).

26 În urma unei declarații din 8 septembrie 1998 a acestei întreprinderi, printr-un aviz din 25 septembrie 1998, Hauptzollamt Köln-West a constatat producția definitivă de zahăr a acesteia pentru anul de comercializare 1997/1998.

27 La 4 noiembrie 1999, Hauptzollamt für Prüfungen Köln a inițiat un control la Pfeifer & Langen. La 16 ianuarie 2003, Hauptzollamt Krefeld a continuat acest control, care viza în special cotizația la producția de zahăr care trebuia achitată pentru anul de comercializare 1997/1998.

28 În raportul din 9 mai 2006, controlorii au arătat că au descoperit un excedent de producție în raport cu declarația Pfeifer & Langen. În consecință, printr-un aviz din 28 decembrie 2006, Hauptzollamt Aachen a constatat că Pfeifer & Langen a produs o cantitate excedentară de 9 657,4 t de echivalent zahăr alb

pentru anul de comercializare 1997/1998. Printr-un alt aviz din aceeași zi, Hauptzollamt Aachen a stabilit în sarcina Pfeifer & Langen o cotizație pentru zahăr C de 5 810 857,58 euro în temeiul acestui excedent de producție.

29 Pfeifer & Langen a introdus reclamații împotriva acestor două avize, arătând în special că articolul 3 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1443/82 nu permite atribuirea pretinsului excedent de producție anului de comercializare 1997/1998 din moment ce nu a fost descoperit anterior datei de 1 octombrie 1998.

30 Printr-o decizie din 27 aprilie 2010, Hauptzollamt Aachen a respins reclamațiile Pfeifer & Langen pentru motivul, în special, că excedentul de producție constatat fusese atribuit în mod întemeiat anului de comercializare 1997/1998 din moment ce articolul 3 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1443/82 nu se putea aplica decât unei producții declarate de fabricant. În ceea ce privește excedentele de producție nedeclarate și constatate *a posteriori*, ar trebui atribuite anului de comercializare în cursul căruia au fost produse.

31 Pe de altă parte, printr-un aviz tot din 27 aprilie 2010, Hauptzollamt Aachen și-a modificat avizul de constatare din 28 decembrie 2006 și a stabilit un excedent de producție de 6 922,1 t pentru anul de comercializare 1997/1998. Printr-un alt aviz din aceeași zi, instanța menționată și-a modificat avizul de cotizație din 28 decembrie 2006 și a stabilit în sarcina Pfeifer & Langen o cotizație la producție de 4 165 027,57 euro.

32 În ședință, Pfeifer & Langen a arătat că acest excedent reprezintă 1,4 % din totalul producției sale de zahăr pentru anul de comercializare 1997/1998.

33 Pfeifer & Langen a introdus o acțiune împotriva acestei decizii la Finanzgericht Düsseldorf.

34 Potrivit instanței de trimitere, soluționarea litigiului principal depinde de aspectul dacă excedentul de zahăr constatat după finalul anului de comercializare 1997/1998 în cadrul controlului efectuat la Pfeifer & Langen trebuia atribuit acestui an de comercializare sau unui an de comercializare ulterior.

35 În această privință, instanța de trimitere subliniază că articolul 3 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1443/82 este în conformitate cu Hotărârea Curții din 30 ianuarie 1974, Hannoversche Zucker (159/73, Rec., p. 121, punctul 6), dar că această hotărâre privea cantități excedentare produse înainte de intrarea în vigoare a organizării comune a piețelor în sectorul zahărului, situație care nu se regăsește în cauza principală.

36 Pe de altă parte, instanța de trimitere arată că, potrivit Regulamentului de bază, cotele de producție atribuite întreprinderilor vizează cantitățile produse în cursul unui an de comercializare. Or, aplicarea articolului 3 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1443/82 în cazul unor cantități excedentare de zahăr constatate după expirarea unui an de comercializare ar conduce la o reportare a acestei producții pentru un an de comercializare ulterior. În aceste condiții, instanța de trimitere ridică problema compatibilității unei astfel de interpretări cu sistemul cotelor de producție.

37 În aceste împrejurări, Finanzgericht Düsseldorf a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Articolul 3 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1443/82 trebuie interpretat în sensul că se aplică și în cazul excedentelor constatate *a posteriori* de autoritatea competentă în cadrul unui control efectuat la producător?”

Cu privire la întrebarea preliminară

38 Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 3 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1443/82 trebuie interpretat în sensul că se aplică în situația în care s-a constatat de autoritățile naționale o cantitate excedentară de zahăr în cadrul unui control *a posteriori* efectuat la producător.

39 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că un an de comercializare începea la data de 1 iulie a unui an și se termina la data de 30 iunie a anului următor. Conform articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1443/82, statele membre trebuiau să stabilească, anterior datei de 15 februarie a fiecărui an, producția provizorie de zahăr pentru anul de comercializare în curs pentru fiecare întreprindere aflată pe teritoriul lor. În temeiul alineatului (3) al acestui articol, ele trebuiau să stabilească în continuare, anterior datei de 1 octombrie a fiecărui an, producția definitivă de zahăr obținută de fiecare întreprindere pentru anul de comercializare anterior.

40 În temeiul alineatului (4) al aceluiași articol, în cazul în care, după stabilirea acestei producții definitive, „se constată ulterior diferențe în raport cu aceasta, aceste diferențe se iau în considerare cu ocazia stabilirii producției definitive pentru anul de comercializare în care se constată diferența”.

41 Această ultimă dispoziție, care face obiectul întrebării preliminare, este redactată în aceiași termeni precum articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 700/73 al Comisiei din 12 martie 1973 de stabilire a normelor de aplicare a regimului cotelor în sectorul zahărului (JO L 67, p. 12). Or, trebuie arătat că, în Hotărârea Hannoversche Zucker, citată anterior, Curtea a făcut trimitere la articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 700/73.

42 Cauza în care s-a pronunțat această hotărâre viza o cantitate excedentară de zahăr constatată printr-o evidență oficială a stocurilor ulterior datei de 1 iulie 1968, data intrării în vigoare a organizării comune a piețelor în sectorul zahărului, dar întocmită anterior acestei date.

43 Astfel cum a arătat Curtea la punctul 3 din Hotărârea Hannoversche Zucker, citată anterior, întrebarea adresată era dacă acest excedent trebuie atribuit, în vederea calculului cotizației la producție, perioadei anterioare intrării în vigoare a organizării comune a piețelor în sectorul zahărului, primului an de producție a zahărului în cadrul acestei întreprinderi sau anului în cursul căruia s-a constatat.

44 În această privință, în special la punctul 5 din hotărârea menționată, Curtea a arătat că, ținând seama de condițiile tehnice de stocare a zahărului, evidențele stocurilor nu pot fi întocmite decât la intervale de mai mulți ani, iar în practică ar fi dificil, atunci când se constată o cantitate excedentară în raport cu stocurile calculate pe baza contabilității producătorului, să se determine cu exactitate anul efectiv de producție al unui astfel de excedent.

45 La același punct, Curtea a adăugat că atribuirea unui excedent unui an anterior de producție a zahărului ar fi condus la necesitatea de a rectifica cifrele de producție stabilite definitiv pentru acel an în ceea ce privește întreprinderea individuală, dar și statul membru și întreaga Comunitate, iar o astfel de rectificare, date fiind consecințele care ar decurge retroactiv pentru calculul cotelor de producție și al cotizațiilor datorate pentru producția excedentară, ar presupune complicații administrative disproporționate în raport cu efectul urmărit.

46 Curtea a concluzionat, la punctul 6 al aceleiași hotărâri, că, în acele împrejurări, se impunea să se răspundă la întrebările adresate în sensul – consacrat formal, de altfel, prin Regulamentul nr. 700/73 în vigoare de la 15 martie 1973 – că diferența constatată ulterior stabilirii producției definitive trebuia luată în considerare pentru anul în cursul căruia a fost constatată.

47 Cu toate acestea, trebuie constatat că împrejurările din cauza principală se disting de cele din cauza în care s-a pronunțat Hotărârea Hannoversche Zucker, citată anterior, în măsura în care excedentul de zahăr constatat în această ultimă cauză viza o producție de zahăr care nu era superioară cotei stabilite prin reglementarea în vigoare, respectiv prin articolul 23 din Regulamentul nr. 1009/67. Această cotă corespundea, în esență, ansamblului cotelor denumite „zahăr A” și „zahăr B” prevăzute de regulamentul de bază.

48 Or, nu se contestă că excedentul de zahăr constatat în cauza principală constituie zahăr C, în sensul articolului 24 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază, iar nu zahăr A sau B. Această împrejurare nu este de altfel contestată de niciuna dintre părțile interesate vizate la articolul 23 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene și care au prezentat observații Curții.

49 În consecință, deși soluția reținută de Curte în Hotărârea Hannoversche Zucker, citată anterior, rămâne valabilă în ceea ce privește stabilirea producției definitive de zahăr din cotele A și B, este necesar să se verifice dacă articolul 3 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1443/82 este aplicabil și în situația în care cantitatea excedentară de zahăr constatată de autoritățile naționale în cadrul unui control *a posteriori* efectuat la producător constituie zahăr C.

50 În această privință, trebuie constatat că textul articolului 3 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1443/82 nu cuprinde niciun element care să permită să se considere că domeniul său material de aplicare trebuie limitat la zahărul A și B.

51 Această dispoziție trebuie însă interpretată în lumina economiei generale, precum și a obiectivelor reglementării Uniunii privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului.

52 În această privință, este necesar să se ia în considerare că regulamentul de bază a instituit un sistem specific de tratare a excedentelor constituite din zahăr C. Potrivit acestui sistem, producătorul de zahăr care a depășit cotele de zahăr A și B și care deținea astfel o anumită cantitate de zahăr C dispunea de o serie de posibilități în ceea ce privește acest zahăr.

53 Astfel, pe de o parte, era legal, astfel cum se prevedea la articolul 26 alineatul (1) din regulamentul de bază, să exporte acest zahăr C anterior datei de 1 ianuarie care urma finalului anului de comercializare în cauză. Dacă nu se dovedea că exportul zahărului menționat a fost efectuat în termenul prevăzut, producătorul era obligat să plătească suma datorată în temeiul articolului 26 alineatul (3) din acest regulament.

54 Pe de altă parte, în temeiul articolului 27 alineatele (1) și (2) din regulamentul de bază, producătorul putea decide să reporteze această cantitate de zahăr pentru anul de comercializare următor, aspect în legătură cu care statul membru vizat trebuia informat anterior datei de 1 februarie. În cazul în care o anumită cantitate de zahăr care a fost reportată în acest mod a fost introdusă pe piața internă în perioada de stocare indicată, s-ar fi prelevat de asemenea o sumă corespunzătoare cantității de zahăr introduse pe piață.

55 În consecință, la 1 ianuarie sau, respectiv, la 1 februarie situația excedentelor constituite din zahăr C era constatată cu certitudine.

56 Or, o interpretare a articolului 3 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1443/82 care ar permite să se atribuie aceste excedente de zahăr anului de comercializare în care au fost constatate ar fi adus atingere obiectivului regimului zahărului C, care consta în evitarea introducerii acestui zahăr pe piața internă.

57 Astfel, dacă ar fi fost posibil ca zahărul C să fie, precum zahărul A și B, luat în considerare cu ocazia stabilirii producției definitive pentru anul de comercializare în care a fost constatată diferența, în temeiul articolului 3 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1443/82, producătorii nu ar fi fost nicidecum

încurajați să exporte aceste excedente de zahăr sau să le declare și să le reporteze pentru anul de comercializare următor. Astfel, nu ar fi fost exclus ca producătorii să păstreze pe termen nedeterminat aceleași excedente de zahăr, care ar fi putut fi permanent atribuite anului de comercializare în cursul căruia au fost constatate, chiar dacă, în realitate, era vorba despre un report de zahăr în temeiul unui an anterior.

58 Or, o astfel de situație nu numai că ar fi împiedicat un control efectiv al comercializării de zahăr C, ci totodată ar fi încălcat articolul 27 alineatul (3) din regulamentul de bază, potrivit căruia cantitățile de zahăr admise pentru reportare pot fi limitate.

59 În ceea ce privește argumentul Hauptzollamt Aachen potrivit căruia articolul 3 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1443/82 se aplica numai dacă producătorul nu avea cunoștință despre existența excedentului la momentul când își declara producția definitivă de zahăr, pe lângă dificultățile în dovedirea existenței unei astfel de împrejurări, trebuie amintit că un operator economic avizat și informat în legătură cu reglementarea în vigoare, atunci când evaluează avantajele pe care le poate determina comerțul cu zahăr, trebuie să țină seama și de riscurile legate de producția unei astfel de mărfi, în special de dificultatea de a identifica în mod cert cantitatea de zahăr produsă, și să accepte aceste riscuri, întrucât fac parte dintre inconvenientele normale și inerente unei astfel de producții.

60 În plus, trebuie precizat că regimul aplicabil zahărului C, prevăzut de reglementarea în cauză, se bazează pe criterii obiective și se aplică independent de orice intenție de fraudă a producătorului. Astfel, sumele prevăzute în cazul în care zahărul C nu este exportat în termenul prevăzut la articolul 26 alineatul (1) din regulamentul de bază sau în cazul în care acest zahăr este introdus pe piața internă, în sensul articolului 27 alineatul (3) din acest regulament, trebuiau prelevate fără a se lua în considerare eventualul comportament fraudulos al producătorului.

61 Reiese din cele de mai sus că domeniul de aplicare al articolului 3 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1443/82 nu poate fi extins la zahărul C.

62 În consecință, trebuie să se răspundă la întrebarea adresată că articolul 3 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1443/82 trebuie interpretat în sensul că nu este aplicabil în situația în care s-a constatat de autoritățile naționale o cantitate excedentară de zahăr cu ocazia unui control *a posteriori* efectuat la producător, în cazul în care această cantitate excedentară reprezintă zahăr C.

Cu privire la cheltuielile de judecată

63 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară:

Articolul 3 alineatul (4) din Regulamentul (CEE) nr. 1443/82 al Comisiei din 8 iunie 1982 de stabilire a normelor de aplicare a regimului cotelor în sectorul zahărului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 392/94 al Comisiei din 23 februarie 1994, trebuie interpretat în sensul că nu este aplicabil în situația în care s-a constatat de autoritățile naționale o cantitate excedentară de zahăr cu ocazia unui control *a posteriori* efectuat la producător, în cazul în care această cantitate excedentară reprezintă zahăr C.

Semnături